

<http://www.cgtcatalunya.cat/spip.php?article8781>

Als cinc continents celebrem el 8 de març com a símbol de la lluita de les dones tr treballadores

s d'actuació - Gènere / Dona - Dones llibertàries -
Date de mise en ligne : dijous 7 de març de 2013

Copyright © CGTCatalunya.cat - Tous droits réservés

Barcelona, 2 de març de 2013
Jornada pel Dia de la Dona Treballadora
Carme Alvarez

Als cinc continents celebrem el 8 de març com a símbol de la lluita de les dones treballadores.

Amb la revolució industrial moltes dones van incorporar-se al treball assalariat sense deixar el treball domèstic i de cura i a l'opressió i explotació del patriarcat en l'àmbit domèstic es va afegir el de l'àmbit laboral. Per a aquestes obreres les condicions de treball eren molt dures i des de mitjans del segle XIX van aparèixer moviments de dones que reivindicaven la reducció de la jornada laboral, la limitació de l'edat de treball de les criatures, la prohibició de l'horari nocturn per a les dones, compensacions econòmiques per accidents laborals i mesures per prevenir-los.

I d'aquesta experiència, Catalunya no en va quedar al marge; 3.500 treballadores del sector tèxtil d'Igualada es van afegir a les mobilitzacions iniciant vagues l'any 1881.

En plena onada de vagues, el 25 de març de 1911, van morir cremades 142 obreres, costureres de la indústria tèxtil nord-americana en l'incendi de la fàbrica del Triangle Shirtwaist Company, de Nova York. El patró les havia tancat dins la fàbrica.

El 1910 Clara Zetkin proposava establir el Dia Internacional de la Dona Treballadora. I és el 8 de març de l'any 1917, en plena Primera Guerra Mundial, que les dones russes surten al carrer cridant pel pa i el retorn dels combatents. Des de llavors aquesta diada se celebra el 8 de març a nivell internacional.

Del continent africà, dins del context del colonialisme que posa barreres a l'ús d'allò que és del poble, rescatem la història de resistència de les dones d'Aba, una població al sud-est de Nigèria que al 1929 van protagonitzar un aixecament en protesta per un nou impost i on moltes van ser assassinades.

Enfrontem la dictadura capital-patriarcat, des d'una perspectiva feminista i internacional.

A la dictadura del capital i el patriarcat, que és una terrible condemna contra les dones, se l'enfronta amb la informació de les altres dones la consciència de gènere i classe i la solidaritat en les lluites per juntes deslliurar-nos de l'opressió i l'explotació.

Informació de les altres dones:

Laboral

A nivell internacional i en els sectors formals, les diferències salarials presenten una gran bretxa entre homes i dones. Els països amb més bretxa són: Brasil, Mèxic, Sud-àfrica, Estats Units, Índia i Argentina, que presenten diferències entre el 39 i el 30%, de més a menys. Amèrica llatina, en global, la bretxa és del 17%. A Espanya les dones cobrem un 22% menys que els homes. I a Catalunya arriba al 20%.

Tanmateix, en la majoria dels països les diferències salarials s'han reduït a conseqüència de la crisi que ha afectat més als sectors més masculinitzats. Amb la crisi tots i totes som més pobres, però el 70% de la pobresa en el món té nom de dona.

Als cinc continents celebrem el 8 de març com a símbol de la lluita de les dones treballadores

En moments de recessió com els que estem patint, les dones treballadores perdem la feina amb més proporció que els homes i tenim més perill de caure en la pobresa, ja que treballem majoritàriament en el sector informal i en les llars.

A l'Índia el sector informal constitueix el 93 % de la força laboral del país i el 94% de la mà d'obra femenina està en aquest sector.

Les dones representen més de la meitat de la mà d'obra agrícola en el món.

Violència:

La violència contra les dones i les nenes adquireix proporcions d'epidèmia, la violació dels drets humans més generalitzada.

A escala mundial, s'estima que al menys 1 de cada 3 dones ha rebut cops, coaccions per forçar-la a tenir relacions sexuals o ha sofert altres tipus d'abús per algun home present en la seva vida.

Del 45% al 60% dels homicidis contra les dones es realitzen dins l'àmbit familiar i la majoria pels seus marits.

A Mèxic, cada 6 hores assassinen una dona i cada 4 minuts violen una dona.

A Sud-àfrica cada 17 segons violen una dona.

El 80 per cent de les víctimes de les armes lleugeres en el món són dones, nenes i nens i en els conflictes armats s'utilitza la violació com a arma de guerra i de repressió.

La trata de persones

A causa de l'empobriment que el sistema porta a molts països hi ha famílies que venen les menors per al lucratiu servei de la prostitució.

En el món 2 milions de menors, majoritàriament nenes, són explotades sexualment, 120 mil dones i menors són traslladades cada any a Europa Occidental per a ser explotades.

Als Estats Units, 50 mil dones, nenes i nens són víctimes de la trata de persones.

Consciència de gènere i classe:

A través de la història els poders econòmics i religiosos han condicionat la dona i l'han relegada a una escala inferior per dominar-la, posseir-la i esclavitzar-la. Les dones som diferents als homes perquè el patriarcat ens discrimina per raó del gènere. Tot allò que és femení té menys valor: el treball, la condició social, la condició humana... I això es combat tenint consciència de gènere.

Les dones no som ni més bones ni més dolentes en funció de la classe social a la que pertanyem, el que separa les dones en aquest sistema capitalista és la plusvàlua. La plusvàlua és el valor que una treballadora genera per sobre del diner que rep com a salari fruit del seu esforç laboral i que alhora constitueix l'origen de l'acumulació del sistema capitalista. Aquesta és la diferència entre les dones, la classe, i el feminisme interclassista perjudica la dona treballadora.

Solidaritat en les lluites:

En la dècada dels 30, Mujeres Libres, com a organització de dones, va posar tots els seus esforços per a l'emancipació de les dones de classe treballadora amb l'objectiu de preparar-les per ocupar un lloc en la revolució i en la nova societat que s'albirava. Marta Akelsberg ha fet un estudi rigorós i profund en el seu llibre Mujeres Libres.

Silvia Federici, ens explicà, en la seva conferència arran de la presentació del llibre El Caliban i la bruixa a Barcelona, que les feministes del segle XXI hem de sortir de les institucions i de les aules universitàries, ens hem d'organitzar i ocupar de nou els carrers i reprendre la lluita pels drets socials, laborals, culturals...

Conèixer què fan les altres dones en el món. Solidaritzar-se amb elles i treballar des del feminisme de classe, per l'emancipació de les dones

treballadores en el món i així reivindicar:

" Repartiment de tot el treball i la riquesa.

" Treball i salari dignes.

" Serveis socials, públics, gratuïts i de qualitat.

" Sanitat, pública gratuïta i de qualitat.

" Habitatge digne.

" Educació, pública, gratuïta i de qualitat.

" Decidir sobre el propi cos.

" Avortament lliure i gratuït.

I, entre d'altres, recordem les lluites de les dones que van ocupar la plaça Tahrir d'Egipte.

Les lluites de resistència de les dones a l'Índia: contra la discriminació pels sistemes de castes, classe i patricarcal.

Les dones de Colòmbia assassinades per la seva lluita pels drets humans i civils de la població.

El triomf a l'Argentina de la lluita de les obreres i del obrers de la fàbrica Fasinpat de Zanon.

[**Ponència de Carme Alvarez presentada en el marc de la Jornada feminista del 2 de març organitzades per CGT Catalunya i Dones Llibertàries**](#)

Post-scriptum :